

helmikuu 2022

SUOLAA JA SEPELIÄ

Olen par'aikaa Kerimäellä, Hälvän kylässä Koivula -nimisessä talossa, joka on synnyntiini. Viivyn täällä muutaman viikon tehden kirjallisia hommia ja koulutellen samalla paria opaskoiraa Latvian sokeille. Olosuhteet kummankin työn tekemiseen ovat erinomaiset. Kämpä on sopivan lämmin asua, ulkona on pakkasta sopivasti ja lunta riittävästi – kohta metri. Lumi on pehmeää, sillä lämpötila on pysynyt koko ajan pakkasen puolella. Naapurin Lassi käy tarvittaessa linkoamassa kulkuväylät auki. Koirat mylläävät lumessa ja samalla niiden karvapeitekin on puhdistunut ja muuttunut entistä kiiltävämmäksi.

Hiukan hankaluuksia koirien koulutuksessa tuottaa kuitenkin lumi. Kirkonkylässä saattaa olla jopa mahdotonta kulkea jalankulkuväyliä pitkin, kun ne ovat lumen vallassa. Sama ongelma kohtaa kaikkia: trolaattorilla, pyörätuolilla sekä lastenvaunujen kanssa kulkevia. Huonosti liikkuvat vanhuksetkin varmaan joutuvat joskus jättämään ulkoliikunnan väliin lumenpaljouden vuoksi.

Tänä vuonna tulee minulla 50 vuotta täyteen ammattikävelyä koiran perässä. Vielä olen pärjännyt lumisilla jalkakäytävillä, mutta tietenkin taitaisin taivalta mieluummin puhdistetuilla sellaisilla. Kauan olen miettinyt, että pitäisi säätää laki, joka määräisi jalankulkuväylät puhdistettaviksi ennen ajoneuvoille tarkoitettuja väyliä. Tasa-arvo toteutuisi näin kaikkien kulkijoiden kesken.

Koira ei millään liikkumisongelmilla, kuten ei paljon muillakaan ongelmilla päättään vaivaa. Oli keli mikä tahansa, sen valmis kävelylenkille. Ainostaan liian kuuma tai kylmä ilma sekä jalkakäytävillä kylvetty suola ja sepeli aiheuttavat luontokappaleelle murhetta. Kämpäläkään kaikkea siedä ja koiralla ei riitä ymmärrys tajuta, että mahdolliset haavaumat, paleltumat ja rohtumat tassuissa ovat ihmisen mukavuusalueelle kylvämien aineiden aiheuttamia. Suurkaupungeissa opaskoirat kulkevat töppöset jaloissa ja niiden haltijat ovat kulkeneet jo vuosikymmeniä maskit päässä erilaisten saasteiden vuoksi. Vesilätäköt bussipysäkeille ovat muodostuneet pakkasella suolalla sulatetusta jäältä. Tällöin lätäköiden veden lämpötila saattaa olla useita miinusasteita. On melkein sama työntääkö kämpälänsä tällaiseen suolaveteen tai kuumille hiilille. Armeijan lääkintäkoulun käyneenä tiedän, että syntynyt vamma hoidetaan, kuten palovamma.

Sepeli on tullut tavallisen hiekan tilalle liukkaudenestoaineeksi. Sepelin rakeet ovat teräviä ja koira valitseekin mieluummin kulkemisen sepelöidyn alueen vieressä, koska terävät kivet tuntuvat ikäviltä. Kämpälät tosin karaistuvat, kun kuljetaan enemmän sepelöidyillä teillä.

Joillakin koirilla tassunpohjissa olevat karvat kasvavat pitkiksi, jolloin niihin saattaa muodostua lumella kuljettaessa paakkuja. Paakut voivat matkan jatkuessa suurentua niin, että koira alkaa ontua ja valittaa. Tassunpohjat ovat luonnostaan kosteat, koska koira hikoilee läähättämisen lisäksi ainoastaan tassunpohjista. Nuoska lumi tarttuu kosteisiin pitkiin karvoihin ja kohta on paakku valmis. Paakut voi poistaa käsin ja sen jälkeen jollakin vaatteella kuivataan kyseinen tassu. Paakkujen ehkäisykeinona voi käyttää karvojen lyhentämistä. Ehkä on olemassa myös jotain ”torjuntarasvoja” kyseiseen tarkoitukseen.

Vielä yksi asia tassujaan kylmän takia kannattelevan koira pulmaan. Jos haltijalla on rukkanen kädessä, niin ottakoon toiseen käteen koiran palelevan tassun ja hakatkoon kevyesti sitä ja rukkaskämmentä yhteen. Johan lähtee veret kiertämään. Ei pidä myöskään jäädä koiran kanssa seisoskelemaan pakkasella yhteen paikkaan.

Juha Herttuainen